LO BELLO,

UN PERSONAJ INTERESANT AL LUMII ARBITRAJULUI

Născut în însorita Sicilie, **Concetto Lo Bello**, arbitrul internațional de faimă mondială, deputat în parlamentul italian, face parte dintre personajele fotbalului peninsular. E cel mai discutat arbitru dar, în același timp, cel mai valoros „cavaler al fluierului" din Italia, poate chiar din lume. Ca toți sicilienii, are un caracter deosebit. El nu admite acele ironii din partea jucătorilor sau spectatorilor care, la alți arbitri, trec neobservate.

Iată o întîmplare adevărată, edificatoare în această direcție : 5 februarie 1967. **Lo Bello** arbitra la Ferrara întîlnirea dintre Spal și Napoli. Spectatorii l-au primit foarte urît și au continuat să-l „înțepe". Lo Bello a dictat — curajos și real — două lovituri de la 11 metri în favoarea lui Napoli. În a doua repriză, în min. 19, el a fluierat o nouă sancțiune împortiva lui Spal ; unul dintre jucătorii acestei echipe l-a întrebat foarte ironic : **„E... tot penalty ?"** Replica cunoscutului arbitru a venit rapid : a luat balonul și l-a pus în punctul penaltyului deși, de data aceasta, nu fusese vorba de o asemenea decizie...

Sigur că unele erori sînt excepții pentru **Lo Bello.** Sînt foarte multe jocurile în care el a condus ireproșabil. Marea lui calitate rămîne curajul și obiectivitatea.

UN INTERVIU PENTRU REVISTA „FOTBAL"

Echipele care joacă în deplasare și îl au la conducerea partidei știu că vor evolua, efectiv, ca acasă. **Lo Bello** e cel mai mare dușman al acelui „procentaj de amabilitate", neregulamentar desigur, față de gazde. În actualul sezon, el a avut din nou un moment dificil, meciul lui Milan la Roma, urmat de un conflict puternic cu clubul roș-negru ; se părea că va fi un sezon nefericit încheiat pentru „pompierul din Siracuza". Dar el s-a reabilitat strălucit — conducînd de o manieră care a entuziasmat pe toată lumea — dificilul joc din preliminariile C.M., Ungaria-Suedia, de la Budapesta.

Solicitat în atîtea împrejurări, plus acelea de arbitraj care îl trimit în toate colțurile Italiei și Europei, n-a fost ușor să-l abordăm pentru un scurt interviu acordat revistei „Fotbal". Am reușit pînă la urmă și iată discuția noastră...

— Care sînt, după opinia dv., problemele cele mai importante ale arbitrajului?

— Unificarea reală a modului de a arbitra. Astăzi, cînd distanțele au dispărut, cînd competițiile îmbracă zone așa de mari e necesar un regulament interpretat absolut la fel de toți arbitrii. Aceasta mi se pare problema nr. 1 a momentului.

— Dar despre fotbal, în general, ce ne puteți spune ?

— Că e în continuă creștere. Că nu există o hegemonie a unei școli fotbalistice, după opinia mea, în ciuda altor păreri în această direcție. Am o satisfacție personală, intimă. Cu mulți ani în urmă, am spus că fotbalul nu va claca, așa cum preziceau foarte mulți, din pricina adoptării sistemelor super-defensive. Ziceam atunci că replica celor ce iubesc spectacolul și jocul de atac va veni foarte repede. Și ea a apărut. Cel puțin ultimele două sezoane au marcat pretutindeni, dar mai cu seamă acolo unde era mai mare nevoie, în campionatul italian, apariția unui joc armonios, partidele cu o preocupare specială pentru apărare devenind adevărate rarități.

CONCETTO LO BELLO

— Cunoașteți fotbalul românesc ?

— În mod direct dintr-o singură împrejurare : cu ani în urmă am condus la Viena un joc Rapid-Petrolul Ploiești din Cupa campionilor europeni. Am urmărit însă echipa națională, la televizor, în turneul final din Mexic și mi-a lăsat o excelentă impresie.

— Dar arbitrii români ?

— Îl cunosc foarte bine pe Dimona. L-am văzut arbitrînd și îmi dau seama că școala de „cavaleri ai fluerului" din România are o valoare bună.

— Ce proiecte aveți ?

— Încă doi ani de arbitraj și, la limita legală, retragerea !

CESARE TRENTINI

Bologna, iunie

PRECAUȚIA CAMPIONILOR MONDIALI

Mîine, la Moscova, reprezentativa Braziliei se aliniază la centrul terenului de pe marele stadion Lujniki, pentru a șaptea oară în cursul impozantului său turneu afro-european, ce programează zece întîlniri. După ce au evoluat în compania echipelor Algeria, Tunisia, Italia, Austria, R.F. Germania, campionii mondiali întîlnesc reprezentativa Uniunii Sovietice pentru ca, pînă la 4 iulie — data terminării turneului lor — să mai evolueze în compania selecționatelor Suediei, Scoției și Irlandei.

Încă dinainte de startul, efectuat la Rio, unui turneu de asemenea proporții, conducerea tehnică a selecționatei a avut grijă să sublinieze că nu interesează în nici un caz rezultatele, ci numai și numai acomodarea unei formații noi cu stilul și atmosfera meciurilor europene, deci cu condițiile în care oamenii lui Zagalo își vor apăra titlul anul viitor. La mai mult de jumătate din derularea expediției lor în Africa și Europa, se pot face primele observații,

Carnet extern

urmărindu-se exact obiectivul anunțat de „Confederația de sporturi din Rio și expus în fraza anterioară, deci fără să se țină seama de rezultate.

Prima și cea mai importantă constatare rămîne aceea că în momentul de față selecționata Braziliei nu dispune de conducători de joc de dimensiunile celor doi celebri jucători care au părăsit-o, din motive știute, mai vechi sau mai noi : „Pele și Gerson. Rivelino și Paulo Cesar, jucători aleși după criterii judicioase, reale, au fost folosiți cu mare succes în formațiile de club în aceste roluri (primul la Corintians, al doilea la Flamengo), dar nu s-au arătat în stare „să țină așa cum trebuie cîrma", în națională. În clipele de furtună, acele momente de dominare ale adversarului, amîndoi s-au lăsat tîrîți în vîrtejul jocului. E prima observație și cea mai importantă ; teama lui Zagalo în privința găsirii „metronomilor" selecționatei s-a dovedit, așadar, justificată.

Ziariștii marilor cotidiene care însoțesc reprezentativa mai vorbesc despre o evidentă dificultate de adaptare la jocul în forță al europenilor. la atmosfera meciurilor : dar asemenea impedimente se speră a fi înlăturate tocmai prin repetarea atîtor teste în condițiile „Munchen 1974". Nu trebuie să uităm că veritabilii supraviețuitori ai Mexicului 1970 în „unsprezecele" de bază al turneului sînt doar Piazza, Rivelino și Jairzinho. Ceilalți opt sînt mai mult sau mai puțin debutanți pe terenurile bătrînei Europe...

Eftimie IONESCU

TESSEMA

SECRETARUL CONFEDERAȚIEI DE FOTBAL AFRICANĂ

„INTRODUCEREA PROFESIONISMULUI PE CONTINENTUL NEGRU ESTE EXCLUSĂ"

De curînd, la Lagos, în Nigeria, a avut loc conferința Confederației africane de fotbal, în care s-au dezbătut o serie de probleme importante ale sportului cu balonul rotund pe acest continent.

Doi dintre participanți, membri cu funcții de răspundere în acest organism, este vorba de *Tessema* (Etiopia), secretarul Confederației, și *Oyo* (Nigeria), secretarul Federației nigeriene de fotbal, au făcut unele declarații revelatoare De pildă, în intervenția sa, secretarul Confederației africane de fotbal, *Tessema*, a considerat ca exclusă introducerea profesionismului în țările africane : *„Nici un club nu-și poate permite să plătească salarii jucătorilor, mai ales cînd avem greutăți în a oferi, sub formă de cadou, ghete de fotbal celor mai înzestrați jucători. În plus, profesionismul are multe părți negative : mulți dintre tinerii noștri jucători ar semna contracte înainte de terminarea pregătirii școlare. Or, o eventuală accidentare i-ar putea scoate din viața competițională, și atunci ce ar face? Ce dragoste față de club și de patrie poate avea un jucător profesionist?"* În continuare, *Tessema* s-a arătat și împotriva viitoarelor transferări de jucători născuți pe continentul negru la cluburile din Europa, dînd și un exemplu : *„Dacă Eusebio ar fi rămas acasă, categoric că jucătorii noștri ar fi fost mult mai avansați în ceea ce privește tehnica, tactica și concepția de joc"*. În încheierea cuvîntului său, secretarul Confederației africane de fotbal a precizat : *„Este necesar ca F.I.F.A. să ne acorde un sprijin cît mai mare, trimițîndu-ne antrenori și arbitri care să organizeze cursuri pentru cadrele noastre. Nu ținem neapărat ca Africa să fie reprezentată printr-o echipă la turneul final al C.M. din R.F. Germania. Noi ne dăm seama că în turneul final vor participa 16 dintre cele mai bune echipe din lume. Și atunci ce rost are să participe o formație din Africa sau Asia, în timp ce reprezentative mult mai puternice din America de Sud sau Europa să rămînă acasă ? Este adevărat că la C.M. din Anglia, echipa R. P. D. Coreeni a eliminat Italia, iar în Mexic echipa Marocului a avut o comportare mulțumitoare. Totuși, asemenea performanțe sînt greu de realizat în mod curent. Pe de altă parte, consider și sînt convins că, în viitorul apropiat, în turneul final al C.M. se va califica și o echipă din Africa, însă după valoarea sa și nicidecum după împărțirea proporțională a locurilor"*.

Părerea lui *Tessema* este în totală contradicție cu aceea a secretarului Federației de specialitate din Nigeria, *Oyo*, care este convins că în răstimp de cinci ani profesionismul va fi introdus în țara sa : *„Nigeria posedă la ora actuală un campionat la care participă opt echipe, urmînd ca în ediția viitoare numărul lor să fie mărit la 10. Cu începere din anul viitor, reprezentativa Nigeriei nu va mai juca cu formații de club din străinătate, ci vor avea loc numai întîlniri interțări. O problemă foarte acută o prezintă, pentru echipele din Africa, transportul. Dacă, de exemplu, echipa Nigeriei trebuie să întîlnească reprezentativa R.A. Egipt la Cairo, unica posibilitate de călătorie cu avionul este prin... Roma. Asemenea ocoluri costă bani și timp"*.

PRIN EUROPA FOTBALISTICĂ

Să continuăm azi călătoria noastră prin Europa fotbalistică, începută în numărul trecut. În multe țări, după cum se știe, fotbalul a luat vacanță. În altele, este nevoit să ia vacanță ! De ce ? Vom vedea în rîndurile de mai jos.

CÎND SE VA ÎNCHEIA CAMPIONATUL AUSTRIAC?

Într-adevăr, în Austria, campionatul este pe cale să fie întrerupt. Întrecerea — trunchiată — continuă, dar nu se știe cînd se va încheia. Și asta datorită... febrei aftoase, prezentă în regiunile de est ale țării. Ea a obligat autoritățile să interzică o serie de meciuri. Ba, a și făcut pînă acum două „victime" : Admira Wacker, care mai are șanse la titlu, nu a mai jucat nici un meci de aproape o lună ; cea de a doua, Wiener Neustadt, un club din provincie, care luptă pentru evitarea retrogradării, nu va putea disputa nici o partidă pînă la sfîrșitul lunii iunie.

Căpitanul lui Admira, **Matuschka** e de părere că e mai bine ca întrecerea să fie complet suspendată pînă în august, fiindcă nu e normal să interzici unor echipe să joace timp de mai multe săptămîni, pentru a le obliga apoi să întîlnească trei adversari într-o săptămînă.

BENFICA, ECHIPA NEÎNVINSĂ

În Portugalia campionatul s-a încheiat și Benfica, echipa lui **Eusebio**, a reușit marea performanță de a cîștiga titlul fără a pierde vreun meci. Doar două egale a concedat echipa din Lisabona, care a marcat 101 goluri și a primit doar 13.

În ultimul meci (Benfica — Montijo 6—0), „perla din Mozambic" a marcat de patru ori. La sfîrșitul întîlnirii publicul a invadat terenul, pentru a purta jucătorii pe umeri, dar aceștia au luat-o la fugă întrucît trebuiau să plece imediat în Spania, la turneul de la Salamanca.

REVENIREA LUI VESELY

Și acum se mai vorbește în Cehoslovacia (bănuim că și în Danemarca...) de cele șase goluri administrate de reprezentativă, naționalei daneze. De remarcat că din echipa învingătoare n-au făcut parte nici unul dintre cei mai buni șuteri ai campionatului. Astfel, nici **Josza** (19 goluri), nici **Siezak** (17), nici **Miklos** sau **Tomanek** (13) nu și-au găsit loc în echipa cehoslovacă, pentru că selecționerul **Jezek** a dorit să schimbe stilul ofensiv al reprezentativei într-unul opus manierei de joc a majorității echipelor din campionat. Și, după cum se vede a reușit.

Firește, **Jezek** e foarte mulțumit de rezultat, dar și de **Bohumil Vesely**, extrema dreaptă a naționalei și a formației Sparta Praga, care nu marcase nici un gol în 20 de meciuri, în schimb, a reușit trei în partida cu Danemarca, unul mai frumos decît celălalt ?

O ETAPĂ CU TREI GOLURI

Faptele s-au petrecut în campionatul Norvegiei, care a ajuns la cea de a 8-a rundă. Cu o etapă în urmă, în cele șase partide, nu s-au marcat decît trei goluri, dintre care două în cursul aceluiași meci, iar patru jocuri s-au încheiat cu scor alb. Este evident că lipsesc trăgătorii la poartă. În șapte etape, nici un jucător n-a marcat în total mai mult de patru goluri.

La așa sărăcie de goluri, nici publicul nu se înghesuie în tribune...

ORMOND ESTE HOTĂRÎT

Willie Ormond, managerul selecționatei Scoției, a declarat la înapoierea de la Turneul de juniori U.E.F.A. : **„Am fost convertit la jocul cu libero în spatele celor patru fundași. Acest mod de a juca aduce o securitate defensivă indiscutabilă".**

Această declarație nu este surprinzătoare dacă ținem seama de slabele rezultate pe care le-a înregistrat selecționata Scoției sub conducerea lui **Ormond**, jucînd fără libero. Fotbalul scoțian are nevoie de atacanți, de goluri și de victorii. Or, Ormond, pare a dori să se ascundă în spatele unui paravan.

De aceea, declarația antrenorului scoțian a fost întîmpinată în țara sa cu multă răceală.

RECORD DE EFICACITATE

Spre deosebire de acea etapă din Norvegia despre care am scris, în Iugoslavia în cele opt meciuri ale unei etape s-au marcat 36 de goluri. Faptele s-au petrecut în cea de a 32-a rundă. Dar nu despre asta voiam să scriem, ci despre partida Borac — O.F.K. Belgrad (1—1) în care jucătorii s-au inspirat — probabil — de la... campionatele europene de box ce tocmai s-au încheiat la Belgrad : arbitrul a eliminat pe unul dintre ei și a arătat de șase ori cartonașul galben.

LUBANSKI INDISPONIBIL

După marea bătălie victorioasă în compania Angliei (2—0), un vînt de optimism suflă asupra fotbalului polonez. Din nefericire, victoria asupra insularilor i-a costat mult pe jucători : **Lubanski**, șeful de promoție al fotbalului din această țară, are un picior în ghips și alți jucători sînt mai mult sau mai puțin răniți. Absența lui **Lubanski va hotărî** în mare măsură asupra victoriei finale în campionat : fără el, Gornik Zabrze se pare că nu mai are nici o șansă la titlu ; în schimb, cresc acțiunile lui Mielec și este aproape sigur că tricourile de campioni vor merge acolo. **(m. t.)**

1. REAL Madrid; 6. AJAX Amsterdam!

Cupele europene 1972—1973 au trecut. Credem că nu este lipsit de interes să prezentăm un tablou-palmares care arată sintetic, „aventura" marilor cluburi continentale în ultimii 18 ani. Așadar: mai întîi numărul meciurilor jucate, golurile marcate și primite, punctele și numărul de victorii finale în Cupa campionilor europeni, Cupa cupelor și Cupa U.E.F.A.

1. Real Madrid	117	296—	129	158	6	0 0
2 Benfica Lisabona	78	185—	90	100	2	0 0
3. A. C. Milan	73	168—	79	99	2	2 0
4. Celtic Glasgow	60	122—	43	85	1	0 0
5. Glasgow Rangers	65	118—	105	74	0	1 0
6. Ajax Amsterdam	51	93—	55	71	3	0 0
7. Atletico Madrid	52	104—	49	71	0	1 0
8. Manchester U.	47	115—	56	66	1	0 0
9. Internazionale	47	76—	35	65	2	0 0
10. Standard Liège	55	92—	63	65	0	0 0
11. Tottenham	43	110—	48	61	0	1 1
12. Gornik Zabrze	48	90—	65	59	0	0 0
13. Dukla Praga	44	77—	60	54	0	0 0
14. Rapid Viena	55	83—	88	52	0	0 0
15. Feyenoord	37	104—	40	50	1	0 0
16. F. C. Liverpool	39	64—	34	50	0	0 1
17. T.S.K.A. Sofia	50	90—	80	50	0	0 0
18. St. roșie Belgrad	45	103—	71	49	0	0 0
19. Juventus Torino	39	57—	37	48	0	0 0
20. Fiorentina	33	58—	33	47	0	1 0